

Rok 1913.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć VII. — Wydana i rozesłana dnia 1. lutego 1913.

Treść: (№ 15 i 16.) 15. Rozporządzenie, dotyczące upoważnienia c. k. Urzędu celnego pobocznego w Nachod do ekspedycyowania żywych roślin. — 16. Rozporządzenie, dotyczące zmiany niektórych postanowień objaśnień do taryfy celnej z dnia 13. lutego 1906.

15.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu, handlu i rolnictwa z dnia 10. stycznia 1913,

dotyczące upoważnienia c. k. Urzędu celnego pobocznego w Nachod do ekspedycyowania żywych roślin.

Dodatkowo do rozporządzenia Ministerstw rolnictwa, spraw wewnętrznych, handlu i skarbu z dnia 15. lipca 1882, Dz. u. p. Nr. 107, dotyczącego środków ostrożności, które należy zachować w stosunkach z zagranicą dla zapobieżenia zawleczeniu mszycy winnej (*Phylloxera vastatrix*), upoważnia się c. k. Urząd celny poboczny w Nachod do ekspedycyowania przesyłek, nadchodzących z zagranicy a zawierających przedmioty, wymienione pod Nr. 2. dodatku do powyższego rozporządzenia (załącznik C do § 18. przepisu wykonawczego do ustawy o taryfie celnej, rozdział a, punkt IV.), według przepisów, wydanych co do ekspedycyowania takich przesyłek przez upoważnione do tego urzędy.

Zaleski wlr.

Schuster wlr.

Zenker wlr.

16.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu, handlu i rolnictwa z dnia 22. stycznia 1913,

dotyczące zmiany niektórych postanowień objaśnień do taryfy celnej z dnia 13. lutego 1906.

Następujące postanowienia objaśnień do taryfy celnej, wydanych na zasadzie artykułu V. ustawy o taryfie celnej z dnia 13. lutego 1906, Dz. u. p. Nr. 20, obwieszczeniem z dnia 13. czerwca 1906, Dz. u. p. Nr. 115, uzupełnia się, względnie zmienia się w sposób następujący:

Na końcu ustępu 3. uw. do Nru 147. należy dodać:

Aby uznać za niezawodną domieszkę opilków stalowych (piasku stalowego) do ziarnistego szmerglu, czego nie można dokonać zapomocą magnesu, wyciąga się z około 2 g próbki szmerglu zapomocą magnesu czepiające się jego cząstki i ogrzewa się je zapomocą kwasu saletrzanego o gęstości 1·2 (1 część zawartości kwas zgaszczony a 1 część woda). W razie, jeżeli domieszono opilki stalowe, występuje brunatna para w ilości obfitej, podczas gdy szmergiel, zawierający tylko nieznaczne ilości żelaza metalicznego, które pochodzą z maszyny rozdrabniającej, wytwarza tylko parę, zabarwioną słabym żółtym kolorem.

W p. 19. uw. og. do kl. XXII—XXV, rozdział V., należy na końcu pierwszego ustępu umieścić następującą wskazówkę:

Co do odróżniania naśladownictw skóry, jako to pegamoidu, grabiolu, granitolu itd. (zwanych także skórą sztuczną), które należy również według ich bliższej jakości ocieć jak tkaniny, od płótna introligatorskiego i ceraty patrz ustęp 3. uw. do Nr. 324. i ustęp 6 uw. 1. do Nr. 325.

W uw. do Nru 324. należy zamieścić następujący ustęp trzeci:

Płótno introligatorskie różni się od naśladownictw skóry, jako to pegamoidu, grabiolu, granitolu itd. (zwanych także skórą sztuczną), które należy według ich bliższej jakości ekspedycyować jako tkaniny, przez to, że te ostatnie naśladownictwa zaopatrzone są w nieprzenikalną powłokę, zaś płótno introligatorskie tylko w wykończenie z krochmalu. Jeżeli zatem materya po zwilżeniu wodą staje się matowa, ma się do czynienia z płótnem introligatorskim, jeżeli zaś nie zmieni wyglądu i zachowa połysk, w takim razie jest to skóra sztuczna.

Patrz także ustęp 6. uw. 1. do Nru 325.

Ustęp ostatni uw. 1. do Nru 325. należy skreślić, a natomiast wstawić:

Oprócz skóry sztucznej, wymienionej w trzecim ustępie, są także naśladownictwa skóry, jako to pegamoid, grabiol, granitol itd. (zwane także skórą sztuczną), to jest impregnowane materyale, które należy ocieć według bliższej ich jakości jako tkaniny. W celu odróżnienia ceraty od skóry sztucznej tego rodzaju, która podobnie jak cerata ma powierzchnię niewrażliwą na działanie wody, należy przedewszystkiem zwrócić uwagę na zapach, całkiem charakterystyczny przy ceracie (jakby pokostu lnianego), zaś bardzo różnorodny przy skórze sztucznej (jakby kamfory, wanilii i innych materyałów woniejących). W razie zwilżenia powierzchni alkoholem metylowym powstanie na skórze sztucznej matowa biaława plama, na ceracie zaś nie.

Co do odróżniania tych naśladownictw skóry od płótna introligatorskiego patrz ustęp 3. uw. do Nru 324. Co do oclenia materyałów na stopy, na tapety itd. patrz p. 19. rozdziału V. uw. og. do kl. XXII—XXV.

W uw. 1. punkt *d* do Nru 432. należy w wierszu trzecim skreślić słowa: „która przekracza czterokrotny wymiar grubości,” i wstawić natomiast: „która przekracza 12 mm.” Ten sam ustęp należy uzupełnić następującym zdaniem:

Także z fabrykatami o grubości 1,5 mm i mniejszej oraz o szerokości poniżej 12 mm należy

postępować jak z blachami, jeżeli nie są wytworzone zapomocą prasowania, lecz wycinane z arkuszy blachy (ustęp 2. uw. 1. do Nru 434.).

Pierwsze zdanie ustępu 2. uw. 1. do Nru 434. do słów: „. . . . do blach (Nr. 432.)“ należy skreślić i wstawić natomiast ustęp następujący:

Z drutem sprasowanym (wyrobionym z drutu okrągłego zapomocą ugniatania), którego szerokość nie przenosi 12 mm, należy postępować jak z drutem z Nru 434.; drut tego rodzaju z reguły nie jest grubszy jak 1,5 mm i można go poznać po jego charakterystycznych, zaokrąglonych, chropowatych krawędziach, pochodzących z prasowania; typem drutu prasowanego jest drut paragonowy, używany na druty do parasoli, drut na biegacze (trawellery) i tym podobne. Natomiast należy drut prasowany o grubości 1,5 mm i mniejszej oraz o szerokości większej jak 12 mm, tudzież artykuły, wycinane z blachy, dające się poznać po gładkich, ostrokańczastych skrojach, taryfować jako blachę z Nru 432., bez względu na ich grubość; wymiar długości tego rodzaju ciężkich pasków blachy nie przekracza normalnie 2 m.

Ustęp następny wymienionego ustępu 2. od „sprasowana stal lub żelazo . . . . .“ aż do „. . . . . oclić jako blachę z Nru 432.“ należy zostawić jako nowy ustęp trzeci.

W ustępie 1. uw. 1. do Nru 466. należy w wierszu czwartym po słowie „drut stalowy“ wstawić: „(także z drutu sprasowanego, wymienionego w ustępie 2. uw. 1. do Nru 434.)“

W ustępie 1. uw. 7. do Nru 488 należy w wierszu drugim, względnie trzecim wstawić zamiast słowa „w formie płyt“ słowa „w formie płyt i prętów“.

W uw. 1. do Nru 503. należy skreślić zdanie drugie „(Najczęściej używany . . . . . słyszeć.)“ i wstawić natomiast zdanie następujące:

Najczęściej używany lut z ołowiu cynistego różni się od czystej cyny w postaci prętów przez to, że przy zginaniu tego lutu daje się słyszeć tylko w słabym stopniu charakterystyczny szezęk cyny i że na papierze pozostawia on widoczne ślady ołowiu.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi natychmiast w życie.

Zaleski wlr.

Schuster wlr.

Zenker wlr.